

нитѣ села. Отъ този типъ е старата останала отъ преди 1801 год, кжща въ която особено характерни сж дървенитѣ резби въ арабски характеръ. (обр. 14).

Третия типъ кжща (обр. 54) е едно разширение на кжщата отъ втория типъ, гдето броя на помещенията въ етажъ е увеличенъ обикновено до три: голѣма кжща, малка кжща и соба. Въ малката кжща има одърче-естрада повдигната до 15 см. надъ дюшето на помещението. Малката кжща е разположена обикновено въ единия жгълъ на сградата. Въ другиятъ жгълъ е собата като между дветѣ е разположена голѣмата кжща. Предъ третѣ помещения минава чардака най-често широкъ до 2·50—3·00 м. и заемащъ цѣлата дължина на сградата. Въ

Обр. 53. — Кжща въ гр. Тетевень.

двата края на чардака има язлъци ясно оформени и очертани въ силуета на сградата. Въ тѣзи язлъци се складиратъ и зърненитѣ храни на домакинството, които въ никой случай не надвишаватъ опредѣленото за това пространство. Язлъцитѣ извънредно много допринасятъ за красивия и характеренъ външенъ видъ на сградата, съ своето издигане надъ нивото на чардака и съ навесването си извън контурната линия на приземието. Стрѣхата е широка отъ 70 до 1·60 м. и плоския покривъ е покритъ съ каменни плочи. Широка стрѣха натоварена съ тежкитѣ каменни плочи, има нужда отъ подпиране, което става посредствомъ дървени подпори—конзоли, които въ горния край подпиратъ хоризонталната гредичка, върху която лежатъ ребрата на покрива, а въ долния си край се подпиратъ на стената. Въ тази конструктивна необходимостъ — подпоркитѣ — се крие сжщевременно голѣмъ архитектурни-